

men at disse Børn ikke desto mindre vilde kunne nyde godt af Skolebispningen, idet de boede i temmelig stor Afstand fra Skolen. Disse Oplysninger, som bleve meddelte af den daværende Kultusminister; vise altsaa, at næsten hvert 6te Barn i Kommuneskolerne knnde trænge til et Maaltid varm og nærende Mad paa Skolen, i alt Fald om Vinteren.

Det er, synes jeg, et forfærdelig højt Tal; der er derfor ogsaa ytret Tvivl om dets Rigtighed. Nogle mene, at det er sat for højt, andre ere tilbøjelige til at mene, at det er vel lille. Jeg tror nu det sidste, og jeg har Grund til at tro, at der er flere Børn, end her er nævnt, som vilde have godt af og vilde tiltrænge et Maaltid varm Mad paa Skolen i de 4 strengeste Vintermaaneder. Jeg tror navnlig, at eftersom disse Oplysninger ere indhentede paa et Tidspunkt, hvor der var ret gode Arbejdsforhold, vilde man, hvis man indhentede Oplysninger nu, komme til et endnu mørkere Resultat. Naar nu dette Tal er saa forfærdelig stort, opstaar jo netop det Spørgsmaal: Gøres der da ikke noget for at afhjælpe den Nød, at mange Børn komme sultne i Skole? Derpaa give Ministeriets Oplysninger ogsaa noget Svar. Der gøres noget, idet navnlig den private Godgørenhed har kastet sig over denne Sag; og af Ministeriets Oplysninger fremgaar det for øvrigt, at i omtrent Halvdelen af vore Købstæder og Handelspladser gøres der noget for at afhjælpe denne Nød mellem Skolebørn, medens der i den anden Halvdel absolut intet gøres.

Saa er Spørgsmaalet altsaa: Hvilken Virksomhed udfolder den private Godgørenhed i de Byer, hvor den overhovedet virker? Jeg skal ikke her komme ind paa Forholdene i Kjøbenhavn og paa Frederiksberg, idet man jo der er naaet til, i alt Fald for Kjøbenhavns Vedkommende, med en betydelig Støtte fra Kommunens Side, nogenlunde at kunne afhjælpe disse uheldige Forhold — nogenlunde, siger jeg, idet det jo stadig gaar igen — hvad man ser af Referatet, naar Foreningen for Skolebørns Bispning holder Generalforsamling, at der er Mangel paa Penge. Ja, jeg saa endogsaa i et Referat fra i Aar — det har staaet i Bladene for ikke ret længe siden — at Formanden for denne Forening betvivler, at Foreningen vil se sig i Stand til at yde Skolebetjentene noget Vederlag for deres Arbejde, fordi der er alt for faa Penge i Kassen. Ser man hen til de Udgifter, denne Forening i Kjøbenhavn har afholdt det sidste Aar, hvorfor

der foreligger Regnskab, 1900—1901, vil man se, at der til Bispning er udgivet ca. 5½ Tusinde Kr. mere, end der er indkommet i Bidrag. Jeg antager, at der i disse Bidrag er medregnet Tilskuddet fra Kjøbenhavns Kommunalbestyrelse. Men jeg skal, som sagt, ikke nærmere komme ind paa Forholdene i Kjøbenhavn og Frederiksberg, fordi man jo der nogenlunde er naaet til at afhjælpe Sulten blandt Skolebørn.

Derimod ude i det øvrige Land staaer det, forekommer det mig, overordentlig slet til med den Virksomhed, der udfoldes paa dette Omraade. Mellem de Byer, der i Ministeriets Oplysninger nævnes som dem, der have grebet til Foranstaltninger til Skolebørns Bispning, staaer nævnt Aalborg; og der staaer saa noteret ved den: Ja, ved privat Foranstaltning, og saa staaer der i Parentes: Menighedsdiakonisser. Altsaa, i Aalborg bispiser man de trængende Skolebørn ved privat Foranstaltning. Nu maa jeg først gøre opmærksom paa, at man slet ikke har paabegyndt nogen Bispning i Aar, saa vidt mig bekendt, og vi ere dog naaet de 2 Vintermaaneder December og Januar igennem. Desuden, selv om virkelige denne Bispning sættes i Scene, er den overordentlig mangelfuld. Thi Aalborg By er jo nu af temmelig stor Udstrækning, og Bispningen sættes kun i Scene et enkelt Sted i Nærheden af een Skole, den mindste Skole, medens Børnene fra de to største Skoler, som ligge i Byens Udkanter, ganske sikkert ikke, eller i al Fald ikke ret mange af dem, kunne faa godt af denne Bispningsanstalt og faa noget Mad der. Og vi vide jo alle sammen, at de fleste eller i alt Fald mange af de Børn, der gaa i de offentlige Friskoler, have ikke saa megen Tid til deres Raadighed, fra de komme fra Skole og til de skulle paa deres Arbejde. Saaledes udfylder nu en af vore større Provinskøbstæder dette Hverv.

Jeg tager saa en Naboby, Nørre-Sundby. Om denne staaer der ogsaa i de Oplysninger, som indkom til Ministeriet, at de give Hjælp, men, føjes der saa til, kun i strenge Vintre hjælpes der ved privat Initiativ. Nu have vi jo ikke haft nogen streng Vinter i den Forstand i Aar, men vi have haft megen Arbejdsløshed, ikke mindst ovre i Nørre-Sundby. I Nørre-Sundby og i Aalborg er Arbejdsløsheden vistnok omtrent lige stor, men der har man heller ikke til Dato mærket noget til, at der er en Skolebispning. Nu staaer der dog en Annonce i Bladene, som siger,